NORAKSTS

Lieta Nr.A420577212

A488-14/6

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S

LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2014.gada 5.martā

Administratīvā rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnese E.Apīne,

piedaloties pieteicējas SIA „JS Services" pārstāvim /pers. B/,

atbildētāja pusē pieaicinātās iestādes – Valsts ieņēmumu dienesta – pārstāvei /pers. C/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu SIA „JS Services" pieteikumā par Valsts ieņēmumu dienesta 2012.gada 24.oktobra lēmuma Nr.22.4.6/86413 „Par SIA „JS Services" sūdzības izskatīšanu" atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk arī – VID) Nodokļu kontroles pārvaldes Juridisko personu sestās audita daļas galvenā nodokļu inspektore 2012.gada 13.jūlijā pieņēma lēmumu Nr.23.23/889 *(lietas 1.sējums, 62-64.lapa)*, ar kuru noteica pieteicējai SIA „JS Services" pienākumu nomaksāt budžetā papildus nodokļu maksājumus – uzņēmumu ienākuma nodokli (turpmāk arī – UIN) Ls 12837, nokavējuma naudu Ls 2143,78 un soda naudu Ls 3851,1, pievienotās vērtības nodokli (turpmāk arī – PVN) Ls 167112,29, nokavējuma naudu Ls 13445,8 un soda naudu Ls 50127,11, kā arī samazināja no budžeta atmaksājamo PVN par Ls 39628,19 un aprēķināja soda naudu Ls 11888,46 (turpmāk arī – sākotnējais lēmums).

Ar Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2012.gada 24.oktobra lēmumu Nr.22.4.6/86413 „Par SIA „JS Services" sūdzības izskatīšanu" (turpmāk arī – Lēmums) *(lietas 1.sējums, 77.-97.lapa)* sākotnējais lēmums atstāts negrozīts daļā par papildu nomaksai budžetā noteikto UIN Ls 12837, nokavējuma naudu Ls 2143,78 un soda naudu Ls 3851,1, PVN Ls 167112,29, nokavējuma naudu Ls 13445,8 un soda naudu Ls 50127,11, kā arī no budžeta atmaksājamā PVN samazinājumu par Ls 39628,19 un soda naudu Ls 11888,46, bet atcelts daļā par papildu nomaksai budžetā noteikto UIN 3208, nokavējuma naudu Ls 535,74, soda naudu Ls 962,4, kā arī no budžeta atmaksājamo PVN samazinājumu Ls 149,52 un soda naudu Ls 44,86.

[2] Pieteikumā tiesai pieteicēja lūdz Lēmumu atcelt, jo, pieņemot Lēmumu, iestāde nav ievērojusi Administratīvā procesa likuma 64.panta pirmajā un otrajā daļā noteiktos termiņus. Sūdzību par sākotnējo lēmumu pieteicēja iesniedza 2012.gada 17.augustā. 2012.gada 23.augustā tika iesniegti sūdzības papildinājumi un tikai 2012.gada 24.oktobrī VID ģenerāldirektore pieņēma Lēmumu.

VID nebija paziņojis pieteicējai par nepieciešamību pagarināt Lēmuma pieņemšanas termiņu, līdz ar ko iestājās Administratīvā procesa likuma 49.panta ceturtajā daļā paredzētās sekas, proti, VID nebija tiesības pieņemt pieteicējai nelabvēlīgu Lēmumu, jo iestādes pieļautajam procesuālā termiņa kavējumam nav pienācīga pamatojuma.

Pieteicēja veic reālu saimniecisko darbību un ir iegādājusies preces no SIA „Project KA" un SIA „Invena", kā arī, atskaitot priekšnodokli no budžetā maksājamā nodokļa, ir pārliecinājusies, ka ir ievērotas visas likumā „Par pievienotās vērtības nodokli" izvirzītās prasības PVN priekšnodokļa atskaitīšanai, savukārt peļņas vai zaudējumu aprēķina postenī „Pārdotās produkcijas ražošanas izmaksas" iekļāvusi izmaksas, pamatojoties uz SIA „Project KA" un SIA „Invena" izrakstītajām preču pavadzīmēm – rēķiniem, ievērojot visas likumā „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" izvirzītās prasības izdevumu postenī „Pārdotās produkcijas ražošanas izmaksas iekļaujamajiem darījumiem".

Attiecībā uz iestādes norādīto, ka pieteicējas valdes priekšsēdētājs /pers. D/ sniedzis pretrunīgus paskaidrojumus VID par preču iekraušanas – izkraušanas vietām un kontaktpersonām, pieteicēja norāda, ka valdes priekšsēdētājs /pers. D/ ne reizi nav sniedzis pretrunīgas liecības – vien sākumā, kad atbildes par konkrētajiem darījumu partneriem tika uzdotas, paskaidroja, ka precīzi neatceras attiecīgo darījumu nianses, taču vēlāk, izskatot birojā dokumentus, kas saistīti ar darījumiem, precīzāk varēja sniegt paskaidrojumā atbildes uz VID uzdotajiem jautājumiem par konkrētām sadarbības partneru juridiskajām adresēm, kontaktpersonām un preču piegādes veidu. Pieteicējai ir daudz sadarbības partneru, līdz ar ko pieteicējas amatpersona bez iepriekšējas iepazīšanās ar dokumentiem nevarēja sniegt precīzu informāciju par darījumiem.

Valsts ieņēmumu dienests pretrunīgi ir analizējis un dažādi vērtējis vienus un tos pašus faktiskos apstākļus – reizēm VID atzīst, ka darījumu partneru amatpersonas darījumus ir apstiprinājušas, bet reizēm, piemēram, sadaļā par darījumu partneru neesamību un attiecīgu dokumentu neatzīšanu par attaisnojuma dokumentiem, iestāde ir norādījusi, ka darījumi faktiski nav notikuši. Papildus iestāde subjektīvi interpretējusi piemērotās tiesību normas.

Pieteicēja norāda, ka atbilstoši likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktam, personai ir tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu tad, ja ir ievēroti šādi priekšnoteikumi: persona ir reģistrēta VID kā ar pievienotās vērtības nodokli apliekamā persona; persona ir saņēmusi nodokļa rēķinu par pakalpojumu vai saņēmusi preci un atbilstošu nodokļa rēķinu; prece vai pakalpojums saņemts no citas ar pievienotās vērtības nodokli apliekamās personas; saņemtā prece vai pakalpojums tiek izmantots savu ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo darījumu nodrošināšanai.

Pārsūdzot sākotnējo lēmumu augstākā iestādē, pieteicēja norādīja, ka VID Audita pārskatā ietvertā prasība par pavadzīmēs neietverto informāciju par preču iekraušanas un izkraušanas vietu, personu, kas veikusi pārvadājumus un transportlīdzekli, ar ko veikta preču piegāde, ir nepamatotas un ne likums „Par grāmatvedību", ne arī likums „Par pievienotās vērtības nodokli" (redakcijās, kas bija spēkā brīdī, kad notika darījumi) nenoteica, ka pavadzīmēs būtu jābūt atspoguļotai šādai informācijai.

VID ģenerāldirektore Lēmumā piekrīt pieteicējas paustajam viedoklim, ka minētā prasība norādīt šos rekvizītus bija spēkā līdz 2010.gada 1.janvārim, tomēr vienlaikus paskaidro, ka atbilstoši likuma „Par grāmatvedību" 7.pantam attaisnojuma dokumentā obligāti jānorāda saimnieciskā darījuma apraksts un pamatojums, kā arī jānorāda informācija, kas ļauj identificēt saimniecisko darījumu.

Ievērojot, ka likuma „Par grāmatvedību" 7.panta pirmajā daļā (redakcijā, kas bija spēkā brīdī, kad notika darījumi) nebija noteikts, ka pavadzīmēs jābūt informācijai par preču iekraušanas un izkraušanas vietu, kur preces tika iekrautas un uz kuru nogādātas, kā arī informācijai par to, kura persona veikusi pārvadājumu un ar kādu transportlīdzekli veikta preču piegāde, uzskatāms, ka visi attaisnojuma dokumenti tikuši sagatavoti atbilstošo normatīvo aktu prasībām.

VID nepamatoti atsaucies uz nekustamā īpašuma Dzelzavas ielā 117, Rīgā, īpašnieka SIA „Nams LS" pilnvarotās personas /pers. E/ paskaidrojumā sniegto informāciju, ka SIA „Invena" juridiskajā adresē Dzelzavas ielā 117, Rīgā, darījumu periodā no 2011.gada jūnija līdz decembrim faktiskā darbība nav konstatēta. Pieteicējas ieskatā minētais apstāklis nedrīkst skart pieteicējas kā trešās personas intereses un tiesības atskaitīt priekšnodokli, jo preces pieteicēja saņēma un pārdeva tālāk sadarbības partneriem. VID ir aprobežojies tikai ar SIA „Invena" juridiskās adreses apsekošanu un uzaicinājumu SIA „Invena" amatpersonai /pers. F/ un darba ņēmējam /pers. G/ ierasties VID paskaidrojumu sniegšanai, tomēr audita pārskatā nav norādīts, ka VID būtu mēģinājis sazināties ar SIA „Invena" administratoru, kurš, saskaņā ar ierakstu Maksātnespējas reģistrā, iecelts par administratoru ar 2012.gada 11.jūniju.

Iestādei iesniegts SIA „Invena" bijušā valdes locekļa /pers. F/ paskaidrojums, tomēr iestāde to nav vērtējusi, jo minētais paskaidrojums neatbilstot Ministru kabineta 2010.gada 28.septembra noteikumu „Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas kārtība" prasībām.

Savukārt SIA „Project KA" amatpersona /pers. I/ sniedzis Audita pārskatā paskaidrojumus, kuros norādīts, ka preces tika piegādātas no piegādātāja pircējam, tātad no personas, no kā SIA „Project KA" preces iegādājās pieteicējai. Tā kā pavadzīmēs nebija norādīta preču iekraušanas vieta, VID Audita pārskatā vērtējis iespējamību, ka preces piegādātas no SIA „Project KA" juridiskās adreses – Dzeņu iela 14-97, Rīga. Līdz ar to netika vērtēts SIA „Project KA" amatpersonas /pers. I/ paskaidrojums, bet gan /pers. J/ paskaidrojumā minētā informācija, ka SIA „Project KA" juridiskā adrese atradās vienistabas dzīvoklī mājas 5.stāvā.

SIA „Project KA" amatpersona /pers. I/ 2012.gada 13.augustā ir iesniedzis papildus paskaidrojumu iestādei, tomēr iestāde nav to izvērtējusi, jo paskaidrojums nav noformēts valsts valodā.

Iestāde nav ņēmusi vērā, ka SIA „Project KA" un SIA „Invena" faktiski darbojās kā starpnieki jeb piegādātāji, kuri veic pilnu samaksu par preci sākotnējam piegādātājam, kas nodrošina preču transportu no sākotnējā piegādātāja tieši gala pircējam – pieteicējai, un kuri saņem pilnu samaksu par preci no pieteicējas.

VID nepamatoti nav atzinis pieteicējas 2010.gada peļņas un zaudējumu aprēķinā izdevumu posteņos iekļautās summas, jo preces faktiski tika saņemtas un apmaksātas, kā arī pamatoti iekļautas postenī „Pārdotās produkcijas ražošanas izmaksas".

Lēmumā nepamatoti ir norādīts, ka pieteicēja ar SIA „Project KA" un SIA „Invena" ir saistītās personas likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1.panta 18.punkta g) apakšpunkta izpratnē, jo starp šīm personām notikušie darījumi nekādi neliecina par koordināciju darījumu noformēšanā, ko ir iespējams panākt ar pušu saskaņotu darbību.

[3] VID 2012.gada 13.decembra rakstveida paskaidrojumā Nr.22.3/104614 norāda, ka pieteikumu neatzīst, atsaucoties uz Lēmumā ietvertajiem argumentiem *(lietas 2. sējums, 244.-245.lapa)*.

[4] Tiesas sēdē pieteicēja prasījumu uzturēja, bet atbildētāja pārstāve pieteikumu neatzina, atsaucoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumā norādīto pamatojumu.

Motīvu daļa

[5] Pieteicējai laika posmā no 2012.gada 16.aprīļa līdz 2012.gada 13.jūlijam veikts komplekss nodokļu audits – PVN audits par periodu no 2010.gada 1.janvāra līdz 2011.gada 31.decembrim, valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu un iedzīvotāju ienākuma nodokļa audits par laika periodu no 2010.gada 1.janvāra līdz 2011.gada 31.decembrim, UIN audits par 2010.gadu, par ko sastādīts Audita pārskats Nr.23.23- 748 jeb Audita pārskats *(lietas 1.sējums, 19.-64.lapa)*.

Pārbaudot lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar tiesību normām, tiesa atzīst, ka VID pieteicējai ir veicis auditu, ievērojot procesuālo un materiālo tiesību normas, tostarp, par audita veikšanas procesuālo termiņu.

Nav pamatots pieteicējas viedoklis, ka VID ir nokavējis procesuālo termiņu Lēmuma pieņemšanai un termiņa kavējuma sekas ir tādas, ka VID ģenerāldirektore nebija tiesīga izdot administratīvo aktu saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 49.panta ceturto daļu.

Tiesa atzīst par pamatotu pieteicējas norādīto, ka VID ģenerāldirektore, pieņemot Lēmumu 2012.gada 24.oktobrī, nav ievērojusi pieteicējas apstrīdēšanas iesnieguma, kas saņemts VID 2012.gada 17.augustā *(lietas 1.sējums, 65.lapa),* un papildinājumu, kas saņemti VID 2012.gada 23.augustā *(lietas 1.sējums, 72.lapa)*, izskatīšanas termiņu, taču atbilstoši nostiprinātai judikatūrai minētā kavējuma sekas nav atzīstamas par tādām, kas ietekmē Lēmuma rezultātu, proti, Lēmuma pieņemšanas termiņa kavējums neatceļ sākotnējo lēmumu, kas pieņemts ievērojot 90 dienu audita veikšanas termiņu un rada privātpersonai tiesiskas sekas – pienākumu veikt nodokļu maksājumus valsts budžetam.

Audita rezultātā VID ir secinājis, ka pieteicējai nav tiesību uz priekšnodokļa atskaitījumiem darījumos ar SIA „Project KA", SIA „Invena", kam pieteicēja nepiekrīt.

Tādējādi tiesai ir veicama pārbaude pār pieteicējas darījumiem ar minētajiem komersantiem, pārbaudot vai VID pamatoti liedzis pieteicējai priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības.

[6] Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka Valsts ieņēmumu dienestā reģistrētai apliekamai personai ir tiesības nodokļa deklarācijā kā priekšnodokli no budžetā maksājamās nodokļa summas atskaitītno citām apliekamajām personām saņemtajos nodokļa rēķinos norādītās nodokļa summas par precēm un pakalpojumiem savu ar nodokli apliekamo darījumu nodrošināšanai, kā arī tādu ārvalstīs veiktu darījumu nodrošināšanai, kuri būtu apliekami ar nodokli, ja tie tiktu veikti iekšzemē.

Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta pastāvīgajā judikatūrā atzīts, ka atbilstoši likuma jēgai, skatot minēto normu kopsakarā ar tā paša likuma 1.panta 9.punktu un 8.pantu, priekšnodokli var atskaitīt tikai par atbilstoši nodokļa rēķinam faktiski notikušu darījumu, kas atbilst visām minētajā normā norādītajām pazīmēm. Tas nozīmē, ka vispirms jākonstatē, vai darījums vispār faktiski noticis. Lai iegūtu tiesības atskaitīt priekšnodokli, nav pietiekami, ka darījumi noformēti atbilstoši likuma prasībām, jo darījumiem jābūt arī faktiski notikušiem gan pēc to ekonomiskā, gan juridiskā rakstura (būtības), bet nodokļu rēķinam jāatbilst faktiski notikušam darījumam (*skat. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 23.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-53/2009 8.punktu*).

[7] Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā izvērstāk skaidrota pievienotās vērtības nodokļa administrācijas un tiesu tālākā rīcība, ja konstatēts, ka darījums faktiski ar nodokļu rēķinā norādīto personu nav noticis. Eiropas Savienības Tiesa ir norādījusi, ka „tomēr, ja nodokļu administrācija no nodokļu rēķina izsniedzēja īstenotās krāpšanas vai pieļauto nelikumību esamības izsecina, ka darījums, par kuru ir izrakstīts rēķins un kurš ir minēts, lai pamatotu atskaitīšanas tiesības, faktiski nav noticis, šai administrācijai, lai varētu tikt atteiktas atskaitīšanas tiesības, ir jāpierāda, ņemot vērā objektīvus pierādījumus un nepieprasot nodokļu rēķina saņēmējam veikt pārbaudi, kura tam nav jāveic, ka šis saņēmējs zināja vai viņam bija jāzina, ka minētais darījums ir iesaistīts krāpšanā pievienotās vērtības nodokļa jomā, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai" (*skat.Eiropas Savienības Tiesas 2013.gada 28.februāra rīkojuma lietā Nr.C-563/11 Forvards V 35.punktu*).

No Eiropas Savienības Tiesas judikatūras atziņām Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments ir secinājis, ka „Valsts ieņēmumu dienests nevar liegt nodokļu maksātājam tiesības atskaitīt priekšnodokli, pamatojot ar to, ka attiecīgo pakalpojumu vai preču rēķina izsniedzējs vai viens no tā piegādātājiem ir veicis prettiesiskas darbības, bez objektīviem pierādījumiem, kas liecinātu par to, ka attiecīgais nodokļu maksātājs zināja vai viņam bija jāzina, ka darījums, kas pamato tiesības uz atskaitīšanu, bija saistīts ar šā rēķina izsniedzēja izdarītu krāpšanu vai kāda cita tirgus dalībnieka piegādes augšupējā ķēdē izdarītu krāpšanu" (*skat.*

Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2013.gada 5.jūlija sprieduma lietā Nr.SKA-491/2013 11.punktu).

Tādējādi tiesai jāpārbauda VID Lēmumā ietverto secinājumu pamatotība par darījumu faktisko norisi un pieteicējas rīcību priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību iegūšanai.

[8] Pārbaudot lietā esošos pierādījumus to kopsakarā ar procesa dalībnieku paskaidrojumiem un tiesību normām, tiesa atzīst, ka Lēmumā ietvertie VID argumenti par darījumu starp pieteicēju un SIA „Project KA" ir pamatoti, kā arī VID rīcībā esošo pierādījumu novērtējums ir pareizs.

Pieteicēja darījumos ar SIA „Project KA" ir atskaitījusi priekšnodokli par 2010.gada septembri Ls 23147,19.

Kā pamatojums Lēmuma pieņemšanai un priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību liegšanai ir Audita pārskatā izdarītie secinājumi, proti, SIA „Project KA" adresē nebija iespējams uzglabāt un no tās realizēt pavadzīmēs norādītās preces, jo Dzeņu ielā 14-97, Rīgā ir vienistabas dzīvokļi un preču piegāde uz otro stāvu vairumā nav iespējama, SIA „Project KA" nav reģistrētas struktūrvienības, nav darbaspēka, nav transportlīdzekļu piegādei, nesakritības /pers. D/ un /pers. I/ paskaidrojumos, /pers. I/ paskaidrojumi liecina, ka viņš nepārzina darījumus un nav ticams, ka būtu realizējis darījumus *(Audita pārskats, 14.-15.lapa)*.

Kopumā VID nav apstrīdējis preču esamību, bet gan to, ka preces saņemtas no darījumu dokumentos norādītā darījumu partnera.

Pavadzīmes starp pieteicēju un SIA „Project KA" noformētas 2010.gada 24.augustā *(lietas 1.sējums, 98.lapa),* 2010.gada 25.augustā *(lietas 1.sējums, 99.lapa),* 2010.gada 26.augustā *(lietas 1.sējums, 100.lapa),* 2010.gada 27.augustā *(lietas 1.sējums, 101.lapa),* 2010.gada 30.augustā *(lietas 1.sējums, 102.lapa),* 2010.gada 1.septembrī *(lietas 1.sējums, 103. - 209.lapa)*, 2010.gada 4.septembrī, noformējot arī preču nodošanas – pieņemšanas aktus *(lietas 1.sējums, 210.-231.lapa)*, 2010.gada 6.septembrī *(lietas 1.sējums, 233.-244.lapa),* 2010.gada 21.septembrī *(lietas 1.sējums, 245.-246.lapa),* 2010.gada 27.septembrī *(lietas 1.sējums, 247.-249.lapa)*.

No pavadzīmju satura ir redzams, ka pieteicēja sākotnēji iegādājusies dažādu datortehniku un biroja tehniku (2010.gada 24.augusta pavadzīme KA2408/0001, 2010.gada 26.augusta pavadzīme KA2608/0001), grāmatvedības uzskaites programmu (2010.gada 25.augusta pavadzīme KA2508/0001), BT Cargo tehniku (2010.gada 27.augusta pavadzīme KA2708/0001), dažādas iekārtas (2010.gada 30.augusta pavadzīme KA3008/0001) un tikai 2010.gada septembrī – dažādas santehnikas preces un materiālus.

Minētais veido pretrunu ar pieteicējas valdes locekļa /pers. D/ paskaidrojumiem, jo valdes loceklis ir norādījis, ka bijis klāt pirmajā piegādē un pārbaudījis preču kvalitāti *(lietas 3.sējums, 43.lapa, 01.15.04, 1.23.15)*, norādot uz tādām precēm kā flīzes, santehnikas piederumi, tomēr, kā pamatoti norādīja atbildētāja pārstāve, tad atbilstoši pirmajai un nākamajām preču pavadzīmēm, kas izrakstītas 2010.gada 24-30.augustā, šādas preces netika piegādātas *(lietas 1.sējums, 98.-102.lapa)*. Tomēr tieši minētās preču pavadzīmes ir parakstījis pieteicējas valdes loceklis, kamēr santehnikas preču pavadzīmes – pieteicējas darbinieks /pers. K/.

Tiesa kritiski vērtē iespēju, ka pieteicēja būtu aizmirsusi sākotnējās piegādes par tādām precēm kā, piemēram, grāmatvedības uzskaites programmu komplekss par Ls 8658,12, BT Cargo tehniku par Ls 8662,83 vai biroja un tirdzniecības iekārtas par Ls 21418,19 vai preču pavadzīmju un ar to pamatoto preču daudzumu 2010.gada 1.septembrī *(pavadzīmju kopskaits vairāk kā uz 100 lapām, lietas 1.sējums, 103.-208.lapa)*.

Tomēr minētais nebūtu pietiekams pamats izdarīt secinājumu, ka pieteicēja tieši bija iesaistīta darījumā ar SIA „Project KA" un SIA „M.N.S.".

Tiesas vērtējumā šādu secinājumu par to, ka pieteicēja zināja vai pieteicējai vajadzēja zināt apstiprina pierādījumu vērtējums kopsakarā un, jo īpaši – pieteicējas darījumu partnera /pers. I/ paskaidrojumi VID un liecība tiesā, kā arī tas apstāklis, ka pieteicējas valdes loceklis /pers. D/ bija pazīstams ar /pers. I/. Kā noskaidrots lietas izskatīšanā, tad /pers. D/ dzīvoklis ir atradies /pers. I/ vecāku dzīvokļa tuvumā. Līdz ar ko /pers. D/, parakstot pavadzīmes, nevarēja nezināt, ka preču piegāde šādos apjomos no minētās adreses – vienistabas dzīvokļa Dzeņu ielā 14-97, Rīgā – nav iespējama.

Kopumā nav pamatots pieteicējas arguments, ka namīpašuma sētnieces paskaidrojumi *(lietas 1.Pielikums, 31.lapa)* nevar apstiprināt darījumu neesamību, jo arī atbildētājs ir norādījis, ka pierādījumi tika vērtēti kopsakarā, proti, tikai sētnieces vai īpašuma īpašnieku paskaidrojumi *(lietas 1.Pielikums, 33.-35.lapa)* nav pietiekams pamats izdarīt secinājumu par darījumu fiktīvo raksturu. Tas, ka VID ir ieguvis pierādījumus īpašumos, kuros atrodas iesaistīto personu adreses un piegādes vietas, liecina par labu pārvaldību un objektīvās izmeklēšanas principa pareizu piemērošanu. Tāpat VID pamatoti ir aicinājis uz iestādi paskaidrojumu sniegšanai tieši iesaistītās personas, līdz ar ko maksātnespējas pārstāvja paskaidrojumu neesamība nav vērtējama kā būtisks pārkāpums, jo primāri darījumu realizācijā ir norādīti tieši /pers. I/ un /pers. F/.

Ja arī pieteicējas valdes loceklim nav pienākums personīgi pārliecināties par preču sortimentu un tiesību normas attiecīgajā periodā nenoteica imperatīvu pienākumu preču pavadzīmē iekļaut datus par pārvadātāju, kopumā preču pavadzīmes rēķini neļauj pilnībā izsekot preču kustību, jo, kā konstatēts no lietā esošajiem pierādījumiem, prece netika piegādāta no adreses Dzeņu ielā 14-97. Liecinieks /pers. I/ tiesas sēdē liecināja, ka prece piegādāta no SIA „M.N.S." noliktavas Rīgā, Ganību dambī 7. Tieši liecinieka liecība liek kritiski vērtēt darījuma norisi un apšaubīt norādīto faktu ticamību. Tā kā VID nav pierādījis pieteicējas līdzdarbošanos, proti, ļaunprātīgu rīcību, tiesas ieskatā tā nav balstāma tikai personu savstarpējās attiecībās (/pers. I/ ir /pers. D/ kaimiņu dēls), tomēr, kā tiesa jau atzina iepriekš, pieteicēja bija un tai bija jābūt informētai par to, ka darījuma dokumentu noformēšana neatbilst faktiski notikušiem darījumiem un ir saistīta ar personu interesi fiskālu labumu gūšanai.

Papildus norādāms, ka 2012.gada 19.jūnija paskaidrojumā VID *(lietas 1.Pielikums, 32.lapa)* /pers. D/ ir norādījis, ka SIA „Project KA" uzņēmumu neatceras, /pers. I/ neatceras, kas ir pretrunā ar tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem, tostarp, vienviet dēvējot /pers. I/ personīgā formā par /iesauka/.

2012.gada 27.jūnijā arī /pers. I/ ir sniedzis atbildes VID, paskaidrojot, ka 2010.gadā ir organizējis SIA „Project KA" ar mērķi nopelnīt naudu īsā laika posmā, grāmatvedību kārtojusi firma SFB, bet darījuma dokumentus gatavojis pats /pers. I/. Uzņēmumā strādājis viens, pilnvara tikusi

izsniegta firmai SFB grāmatvedības kārtošanai. Preces no SIA „Project KA" iegādājusies pieteicēja. Līguma noslēgšanu pieteicējs neatceras, bet piedāvājumus un dokumentus /pers. I/ vedis uz Dārzciema ielu 60. Preces bija dažādas, tostarp, santehnika, keramikas flīzes, biroja iekārtas. Preču kvalitātes un daudzuma pārbaudi veica pircējs, transports bija iekļauts cenā, izkraušanu veica pircējs. Preču iekraušanā /pers. I/ nav piedalījies, preces SIA „Project KA" neglabāja, bet tieši piegādāja pircējam *(lietas 3.sējums, 6.-14.lapa).*

2012.gada 13.augustā /pers. I/ ir parakstījis vēstuli, kas adresēta pieteicējai, kurā norāda, ka apliecina, ka „SIA „Project KA" 2010.gadā ir veikusi pamatlīdzekļu, inventāra un preču pārdošanas darījumus. Pircējs SIA „JS Services" visus darījumus ir apmaksājis un visas preces saņēmis. [..] preces tika piegādātas tieši uz pircēja noliktavām, un nepieciešamības tās glabāšanā juridiskajā adresē nebija" *(lietas 2.sējums, 238.-239.lapa).*

/pers. I/ liecināja, ka uzņēmumu dibinājis nolūkā gūt peļņu un arī preces pieteicējai piegādājis, lai nopelnītu, vidēji katrai precei nosakot 3% uzcenojumu. Par minētajiem apstākļiem liecinieks sniedza liecību tiesas sēdē, tomēr nespējot sniegt skaidru atbildi par darījuma noslēgšanas apstākļiem, vienošanos par preci, cenu *(lietas 3.sējums, 64.lapa, 00.18.06-00.23.57, 00.26.07, 00.31.54, 1.16.08).*

Salīdzinot sniegto informāciju ar VID konstatētajiem faktiem par to, ka preču iegādes vērtība sakrīt ar preču realizācijas vērtību, ir konstatējams, ka liecinieka /pers. I/ liecība nav patiesa. Liecinieka nespēja sniegt skaidru informāciju par darījuma norisi, atbildēt uz tiesas jautājumiem, pretrunas un neverbālā komunikācija liek secināt, ka liecinieks varētu būt pildījis starpnieka funkcijas, taču neizprot un nevēlas atklāt ne darījuma apstākļus, ne grāmatvedības kārtošanu. Tiesas vērtējumā ir piešķirama nozīme tam, ka liecības došana ir notikusi vairākus gadus pēc darījuma, tomēr, kā norādīja pats liecinieks, firma tika dibināta nolūkā gūt peļņu un faktiski pieticēja ir bijusi SIA „Project KA" vienīgais darījumu partneris preču pārdošanā, bet SIA „M.N.S" pirkšanā *(lietas 3.sējums, 64.lapa, 01.01.05).*

Kopumā būtu piešķirama ticamība tam apstāklim, ka pieteicējas valdes loceklim /pers. D/ un /pers. I/ darījumu slēgšanā būtu savstarpēja uzticamība attiecībā uz preces kvalitāti, piegādēm, maksājumiem, kas balstīta uz savstarpējo pazīšanos, ko apliecina arī rakstveida pirkuma līguma neesamība starp pieteicēju un SIA „Project KA" *(lietas 3.sējums, 43.lapa, 01.15.04).* Tomēr nav izskaidrojams tas, ka liecinieks nevar sniegt atbildes uz tiesas un procesa dalībnieku uzdotajiem jautājumiem par darījuma noslēgšanas apstākļiem, cenu veidošanos, preces identifikāciju. Tā kā, piemēram, 2010.gada 1.septembrī vienlaikus noformēta 21 pavadzīme, tad bez liecinieka paskaidrojuma nav saprotams, kā pieteicēja pieņēma lēmumu par preču iegādi no SIA „Project KA", ja liecinieks /pers. I/ nevar izskaidrot, kā notika pieteicējas valdes locekļa iepazīstināšana ar preces specifikāciju un cenām. Atbildot uz uzdotajiem jautājumiem, liecinieks norādīja gan uz to, ka uzrādījis preču paraugus, gan preču sarakstus bez cenām, gan pavadzīmes, gan atkal atsaucās uz specifikāciju bez cenām, kā arī nevarēja paskaidrot cenu veidošanas kārtību *(lietas 3.sējums, 64.lapa, 01.01.05, 01.07.17).* Savukārt /pers. D/tiesai paskaidrojumā norādīja, ka bija gan preču saraksti, gan cenas, ko /pers. D/ vērtēja kā ļoti labas *(lietas 3.sējums, 43.lapa, 01.26.08).* Taču, ja liecinieks preču sarakstus un cenas saņēma no SIA „M.N.S", tad nav izskaidrojama (un liecinieks nevar izskaidrot) kārtība, kā notika šīs cenu izmaiņas (pārveidošana), lai SIA „Project KA" gūtu finansiālu labumu.

Skaidra atbilde no liecinieka netika saņemta arī par preču pavadzīmju – rēķinu noformēšanu. Lai arī liecinieks varēja skaidri norādīt, ka prece tika vesta no SIA „M.N.S" noliktavas Ganību dambī uz Dārzciema ielu *(lietas 3.sējums, 64.lapa, 00.44.22)*, atbildes par pavadzīmju maiņu bija pretrunīgas un vērtējamas kritiski preču vienību lielā skaita dēļ, piemēram, liecinieks stāsta, ka pavadzīmes mainījis, ierodoties Dārzciema ielā, taču nespēja paskaidrot kurā brīdī un kā tika pārformētas pavadzīmes no SIA „Project KA" uz SIA „JS Services". Paskaidrojumi par to, ka pavadzīmes grāmatvede saņem pa e-pastu, izdara labojumus saskaņā ar liecinieka norādījumiem, vērtējami kritiski kā nepilnīga, jo liecinieks nevarēja norādīt, kad tieši un kas nodrošina cenu izmaiņas *(lietas 3.sējums, 64.lapa, 00.44.22, 1.17.45-01.27.02).*

Auditā norādīts, ka /pers. I/ nebija klāt preču piegādēs, nav klātienē pārliecinājies par preču kvalitāti, daudzumu, sortimentu *(Audita pārskats 14.lapa, 3.rindkopa).* Tiesas vērtējumā VID secinājums nav pareizs, jo, pārbaudot /pers. I/ paskaidrojumus jau iestādē, ir redzams, ka liecinieks ir paskaidrojis, ka pats neveica preču pārkraušanu, tomēr apgalvojums par to, ka nav bijis klāt preču piegādēs no paskaidrojumiem neizriet. Kopumā, kā tiesa jau norādīja, liecinieka liecība par to, ka liecinieks pārzināja preču sortimentu, daudzumu un cenas, ir vērtējama kritiski, tomēr minētais secinājums nav saistāms ar to, ka liecinieks neveica preču izkraušanu, bet gan liecību kopumā.

Lēmumā un pirms tam Audita pārskatā VID ir analizējis SIA „Project KA" darījumspēju, darījuma norises iespējamību un ticamību, ko tiesa atzīst par pamatotu pārbaudi un objektīvu lietas apstākļu noskaidrošanu. VID pamatoti ir vērtējis lietas apstākļus kopsakarā un liedzis pieteicējai priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības par 2010.gada septembri darījumā ar SIA „Project KA".

[9] Pārbaudot lietā esošos pierādījumus to kopsakarā ar procesa dalībnieku paskaidrojumiem un tiesību normām, tiesa atzīst, ka Lēmumā ietvertie VID argumenti par darījumu starp pieteicēju un SIA „Invena" ir pamatoti, kā arī VID rīcībā esošo pierādījumu novērtējums ir pareizs.

Pieteicēja darījumos ar SIA „Invena" ir atskaitījusi priekšnodokli par 2011.gada jūniju – Ls 65,81, jūliju – Ls 38878,38, augustu – Ls 23485,85, septembri – Ls 21396,36, oktobri – Ls 30378,97, novembri – Ls 26356,90, decembri – Ls 33180,54.

Kā pamatojums Lēmuma pieņemšanai un priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību liegšanai ir Audita pārskatā izdarītie secinājumi, proti, SIA „Invena" juridiskajā adresē nav konstatēta faktiskā darbība *(lietas 1.Pielikums, 33.-35.lapa)*, bet citas struktūrvienības nav reģistrētas, preces atrašanās adreses, nav darbaspēka, nav transportlīdzekļu piegādei, nesakritības /pers. D/ paskaidrojumos, kā arī SIA „Invena" nav iesniegusi VID gada pārskatu un UIN deklarāciju par 2011.gadu *(Audita pārskats, 14.-15.lapa).*

Kopumā VID nav apstrīdējis preču esamību, bet gan to, ka preces saņemtas no darījumu dokumentos norādītā darījumu partnera.

Lietā ir starp pieteicēju un SIA „Invena" 2011.gada 01.jūnijā noslēgtais pirkuma līgums 2011-01-06-1 (*lietas 2.sējums, 240.-241.lapa*), ar kuru norādīts, ka pieteicēja pērk preces. Ne preču daudzums, ne veids, ne cena līgumā nav identificēta, atsaucoties uz to, ka šī informācija tiks iekļauta preču pavadzīmēs *(lietas 2.sējums, 1.-224.lapa).*

Tiesas sēdē atbildētāja pārstāve uzdeva jautājumu pieteicējas valdes loceklim, kāpēc darījumi iegrāmatoti agrāk, nekā noformētas preču pavadzīmes rēķini, uz ko pieteicējas valdes loceklis nevarēja sniegt skaidrojumu *(lietas 3.sējums, 43.lapa, 01.30.01).* Pārbaudot lietā esošās

pavadzīmes, tiesa konstatē, ka vairākās no tām ir veikts grāmatojums datumos, kas ir agrāki par pavadzīmes izrakstīšanas un arī preču saņemšanas datumu.

Pārbaudot šādas pavadzīmes *(skat. piemēram, lietas 2.sējums, 5., 7., 14., 17., 77., 80.lapa)*, tajās ietverto grāmatojumu un pieteicējas iesniegto grāmatvedības kontu izrakstu *(lietas 3.sējums, 40.-42.lapa)*, tiesa secina, ka dokumentos par šo apstākli nav konstatējamas pretrunas, jo atbildētāja pārstāves akcentētais grāmatvedības kontējums (D2190-K2621) attiecas uz samaksu par precēm, ko pieteicēja ir maksājusi arī avansā, bet preču kustības kontējumam atšķirīgi datumi nav norādīti. Līdz ar ko attiecīgajos datumos, kas norādīti uz pavadzīmēm ir veikti avansa norēķini par precēm, kas saņemtas datumos, kas norādīti uz pavadzīmēm. Savukārt citos gadījumos preces ir apmaksātas ar pēcmaksu un kontējuma datumi seko pēc pavadzīmes izrakstīšanas datuma.

Savukārt VID argumentācija, kas saistāma ar SIA „Invena" darījumspēju un pavadzīmju trūkumiem, ir atzīstama par pamatotu un atbilstošu likuma „Par grāmatvedību" 2. un 7.pantiem, proti, no grāmatvedības dokumentiem nav izsekojama preces kustība, jo tajā nav norādes par preces sākotnējo atrašanās vietu, pārvadājumu, pārvadātāju un tamlīdzīgi.

Nav piešķirama ticamība tam, ka preces varētu tikt piegādātas no SIA „Invena" juridiskās adreses Rīgā, Dzelzavas ielā 117 uz pieteicējas juridisko adresi Rīgā, Dzelzavas ielā 117, jo nav iesniegti pierādījumi par jebkādu preču kustību šajās adresēs, pieteicējai un SIA „Invena" ir viena un tā pati juridiskā adrese, līdz ar ko nav ticams, ka pieteicēja nezināja par to, ka noformētie grāmatvedības dokumenti neatbilst faktiski notikušiem darījumiem.

Vēl jo vairāk tāpēc, ka valdes loceklis /pers. D/ tiesas sēdē skaidroja par SIA „Invena" preču piegādēm, kuras vestas uz noliktavu, ar transportlīdzekļiem, kuriem bijuši arī ārvalstu autovadītāji, bet ar iekšzemē noformētiem pavaddokumentiem. Kopumā no stāstījuma ir saprotams, ka pieteicējas valdes loceklis runā par darbībām, kas norisinājās struktūrvienībā „Noliktava" un „Birojs" Dārzciema iela 60, Rīga, kamēr saskaņā ar preču pavadzīmēm tajās norādīta tikai viena adrese – Dzelzavas ielā 117, Rīga.

Tiesa neatzīst par pietiekamiem un ticamiem pierādījumiem SIA „Invena" valdes locekļa paskaidrojumus, kas sniegti neklātienē. Arī tas apstāklis, ka 2014.gada 22.janvārī /pers. F/ paskaidrojumu sniedzis pie ārvalstu notāra *(lietas 3.sējums, 58.-61.lapa),* nav pamats atzīt šo paskaidrojumu par liecību un par kāda lietas izspriešanai nozīmīga fakta pierādījumu saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 161.panta pirmo daļu. Visi paskaidrojumi sniegti bez tiešas saziņas ar iestādi vai tiesu un iespējas uzdot jautājumus, noskaidrot fakta pierādīšanai nozīmīgas detaļas.

SIA „Invena" valdes loceklis /pers. F/ 2012.gada 10.augustā ir sniedzis paskaidrojumu par darījumiem ar pieteicēju, kurā norāda, ka VID ir veicis SIA „Invena" tematisko pārbaudi, un apliecina, ka darījumi ir notikuši *(lietas 2.sējums, 237.lapa)*. Kā norāda atbildētājs, tad nav zināmi ne šī paskaidrojuma tapšanas apstākļi, ne pārbaudīta persona, kura parakstījusi paskaidrojumu.

2014.gada 22.janvārī /pers. F/ ir sniedzis paskaidrojumus, kuros apliecina, ka SIA „Invena" ir piegādājusi pieteicējai preces. Preču piegāde faktiski notika no ražotāja uz SIA „JS Services" noliktavu Dārzciema ielā 60. Preču piegādi nodrošināja SIA „Invena" un transportēšanas izmaksas bija iekļautas preču pārdošanas cenā. Piegādi veica tieši pieteicējai, pārvadātājs tika sagaidīts un galīgi aizpildītas CMR un preču pavaddokumenti. Tāpēc SIA „Invena" nebija nepieciešams ne transports, ne noliktavas telpas *(lietas 3.sējums, 61.lapa)*.

/pers. F/ savos paskaidrojumos nenorāda konkrētus sadarbības partnerus vai kādus pārbaudāmus apstākļus, tāpat kā pieteicējas valdes loceklis aprobežojoties pamatā ar santehnikas „zīmolu" nosaukumiem, līdz ar ko arī šie paskaidrojumi neļauj izsekot preču piegādes ķēdi un identificēt, vai preču piegādes darījums starp pieteicēju un SIA „Invena" faktiski ir noticis, jo no paskaidrojumiem izriet, ka preču piegāde daļēji varētu būt notikusi no ārvalstu ražotāja pieteicējai, līdz ar ko SIA „Invena" loma darījumā ir fiskālo priekšrocību gūšana. /pers. F/ nenorāda, kurš veica piegādes, sniedzot informāciju par to, kurš tās apmaksāja, taču šī informācija pat tad, ja tai piešķir ticamību, neapstiprina darījuma faktisko norisi.

Lai arī nebūtiskas, tomēr zināmas pretrunas pastāv arī pieteicējas valdes locekļa paskaidrojumos par darījumu norisi, jo, piemēram, pieteicēja VID 2012.gada 5.jūlijā ir sniegusi paskaidrojumu, kuru parakstījis valdes loceklis /pers. D/ un kurā norāda, ka „darījumi ar SIA Projekts KA 2010.gadā un SIA INVENA 2011.gadā ir notikuši. Esmu birojā ticies ar abu sabiedrību amatpersonām, esam veikuši visu darījumu apmaksu un pārdevuši no Sabiedrībām iegādāto preci" *(lietas 1.Pielikums, 6.lapa).* Tai pat laikā tiesas sēdē /pers. D/ neapstiprināja tikšanos klātienē ar darījumu partneriem, kā arī šādu tendenci, bet sarunas ar /pers. I/ sākotnēji raksturoja kā privātā kārtā notikušas.

Tiesa norāda, ka pierādījumu novērtēšanā nav pamata identificēt pieteicēju kā juridisku personu ar tās valdes locekli, kurš realizē pārstāvību, tomēr vienlaikus valdes locekļa kā komersanta likumiskā pārstāvja rīcība ir nozīmīgs apstāklis kopējā darījumu novērtējumā. Izskatāmajā lietā tiesa ir atzinusi, ka arī pieteicējai vajadzēja zināt, ka darījuma dokumenti neatbilst faktiski notikušiem darījumiem, jo tas bija redzams gan no faktiskām darbībām, gan no grāmatvedības dokumentiem.

Tādējādi attiecībā uz preču iegādi no SIA „Invena" noformētie darījumu dokumenti neatbilst faktiski notikušiem darījumiem. Novērtējot lietā konstatētos faktiskos apstākļus, tiesa jau iepriekš norādīja, ka pieteicēja zināja (tai bija jāzina), kādos darījumos tā iesaistās, un VID pamatoti ir liedzis priekšnodokļa atskaitījumu.

Tiesa izskatāmajā lietā nevērtē to, kurš no komersantiem iniciēja papildus starpniecības posmu iesaistīšanu darījumu ķēdē starp SIA „M.N.S" un pieteicēju (SIA „Project KA"), kā arī starp neidentificētu piegādātāju un pieteicēju (SIA „Invena"), tomēr izskatāmās lietas pierādījumu kopums ir pamats izdarīt secinājumu, ka pieteicēja par šiem apstākļiem nevarēja nezināt. Vēl jo vairāk tāpēc, ka jau grāmatvedības dokumentos un faktiskajās piegādēs bija pietiekami daudz apstākļu, no kuriem bija saprotams, ka darījumu norise nav tāda, kā atspoguļots preču pavadzīmēs rēķinos.

[10] Pieteicējai papildus nomaksai valsts budžetā noteikts arī papildus UIN Ls 12837, veicot korekcijas „Peļņas vai zaudējumu aprēķinā" par darījumiem

ar SIA „Project KA", jo, nosakot ar UIN apliekamo ienākumu, uzņēmuma izdevumos ieskaitāmas izmaksas par uzņēmuma faktiski notikušajiem darījumiem, kas veikti saimnieciskās darbības ietvaros un ko apliecina atbilstoši attaisnojuma dokumenti.

Likuma „Par grāmatvedību" 2.panta pirmajā daļā citastarp ir noteikts, ka grāmatvedību kārto tā, lai grāmatvedības jautājumos kvalificēta trešā persona varētu gūt patiesu un skaidru priekšstatu par naudas plūsmu noteiktā laikposmā, kā arī konstatēt katra saimnieciskā darījuma sākumu un izsekot tā norisei. Savukārt panta otrā daļa noteic, ka grāmatvedības sniegtajai informācijai jābūt patiesai, salīdzināmai, savlaicīgai, nozīmīgai, saprotamai un pilnīgai.

Saskaņā ar minētā likuma 7.panta pirmo daļu grāmatvedības reģistros izdara ierakstus, kas pamatoti ar attaisnojuma dokumentiem. Attaisnojuma dokuments ir dokuments, kurš apliecina uzņēmuma saimnieciskā darījuma esamību.

No lietas materiāliem konstatējams, ka šajā gadījumā pieteicējas uzrādītie darījumu dokumenti neapliecina faktiski notikušus saimnieciskos darījumus, tādēļ tie nav atzīstami par attaisnojuma dokumentiem un nodokļu rēķiniem likuma „Par grāmatvedību" 7.panta izpratnē. Tā kā pieteicējai bija jāzina par darījuma ar SIA „Project KA" fiktīvo raksturu, tad nav pamata minētos izdevumus iekļaut 2010.gada ražošanas izdevumos *(skat. arī Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2013.gada 12.jūnija SKA-21/2013)*.

Tā kā VID ir pamatoti konstatējis, ka minētās pavadzīmes satur nepatiesu informāciju un tādēļ tās nav atzīstamas par grāmatvedības attaisnojuma dokumentiem likuma „Par grāmatvedību" 7.panta izpratnē, saskaņā ar tām nevar tikt veikti ieraksti uzņēmuma grāmatvedības reģistros.

Līdz ar to secināms, ka VID ir pamatoti veicis korekcijas 2010.gada UIN maksājumos par darījumiem, kas saistāmi ar SIA „JS Services".

[11] Pārbaudot VID aprēķinus, tiesa tos atzīst par pareiziem un atbilstošiem tiesību normām.

Vērtējot soda naudas aprēķinu, secināms, ka lietā nav strīda par to, ka pieteicējai attiecīgajā periodā ir bijis parāds valsts budžetam, līdz ar ko VID pamatoti nepiemēroja soda naudas samazinājumu saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta septīto daļu. Pārbaudot nokavējuma naudas aprēķinu, kā arī Audita pārskatā norādītos termiņa tecējuma datumus, tiesa secina, ka VID pareizi noteicis maksājuma kavējuma sākuma termiņu un veicis atbilstošu aprēķinu.

Rezolutīvā daļa:

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 253.pantu, 289.-291.pantu, tiesa

nosprieda:

noraidīt SIA „JS Services" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2012.gada 24.oktobra lēmuma Nr.22.4.6/86413 „Par SIA „JS Services" sūdzības izskatīšanu" atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) E.Apīne

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās rajona tiesas

tiesnese _____ E.Apīne

Rīgā, 2014.gada 5.martā